

5te Valgkreds (C. Sørensen) omtalte Bødebestemmelserne i § 56, og jeg kan i det hele give ham Medhold i det, han derom sagde. Denne Paragraf bestemmer, at Halvdelen af alle de Bøder, der idømmes i Henhold til Fiskeriloven, tilfalder Statskassen, medens den anden Halvdel tilfalder forskellige Foreninger og Fønds. Naar en Fisker paadrager sig Bødeansvar efter § 1 og § 10, første Stykke, skal denne Bøde tilfalde det paagældende Amts Understøttelsesforening for Fiskere og deres efterladte, hvis en saadan Understøttelsesforening er oprettet, men er det ikke Tilfældet, skal disse Bøder tilfalde Dansk Fiskeriforenings Hjelpefond. I andre Tilfælde tilfalder Bøderne enten den lokale Fiskeriforenings Understøttelsesfond eller Amsforeningen eller eventuelt Dansk Fiskeriforenings Hjelpefond. Dette Spørgsmaal, hvem Bøderne skal tilfalde, vender atter og atter tilbage og er jo noget indviklet, dog ikke mere, end at man, det indrømmer jeg, nok kan finde Rede i det. Man har tidligere og gentagne Gange fra dette Tings Side udtalt sig for, at alle Bøder skal tilfalde Statskassen, og navnlig har det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) ved sit veltalende Forsvar derfor overbevist mig om det hensigtsmæssige og rigtige i, at Bøderne overhovedet ikke skal tilfalde Interessekasserne. Nu er jeg bedrøvet over, at det ærede Medlem her forlader sit eget gode Princip og er gaaet over til det Standpunkt, at Bøderne bør tilfalde Interessekasserne, de før nævnte Understøttelsesforeninger. Naar det ærede Medlem har et godt Princip, saa synes jeg ikke, han skal forlade det, og jeg vil love det ærede Medlem, at hvis han vil vende tilbage til Hævdelse af sit eget gode Princip, med Hensyn til hvilket han har overbevist mig om, at det var det rigtige, saa skal jeg støtte det ærede Medlem ved en anden Lejlighed. Da jeg hørte det ærede Medlem tale, skal jeg indrømme, at jeg kom til at tænke paa, at det ærede Medlem har sagt ogsaa her i Tinget, at han er Lystfisker, og jeg tænkte: mon det ærede Medlem nu ikke slaar sig paa det praktiske Fiskeri og af Hensyn til Rentabiliteten forlader sit gode Princip? Jeg vil anbefale det ærede Medlem at slaa ind paa den Vej igen, for hvilken han ofte har staaet i dette Ting som en veltalende Forsvarer.

Jessen: Jeg har begæret Ordet nærmest for at sige nogle Ord om § 7 i Lovforslaget om Saltvandsfiskeri, den Paragraf,

som nærmest omhandler de Monopoler og Privilegier, som Fiskerne ønsker afskaffet. Ærede Medlemmer vil vide, om ikke ad anden Vej saa af Bladene i Dag, at Fiskeriforeningen paa sin Generalforsamling i Gaar har vedtaget en Resolution, hvori den med stor Styrke kræver alle Fiskeriprivilegier og Monopoler afskaffet. Det glæder mig at kunne bemærke, at dette ganske falder sammen med, hvad der er udtalt af mit Partis Ordfører i denne Sal, det ærede Medlem fra Slagelse (H. P. Hansen). Det er i øvrigt et Standpunkt, som vi Socialdemokrater har hævdet i al vor Tid, at disse Privilegier og Monopoler bør afskaffes, fordi de spærrer for den almindelige Befolknings Adgang til at opretholde Livet paa den Maade, som de mener det bedst at gøre det. Jeg vil gerne støtte dette Krav om, at disse Fiskeriprivilegier og Monopoler afskaffes helst allerede nu under Behandlingen af dette Lovforslag. Men hvis man skulde mene, at dette ikke kan lade sig gennemføre, skal jeg være villig til at udskyde Spørgsmaalet en kort Tid. Det har for øvrigt allerede staaet paa Dagsordenen i mange Aar, ja, helt tilbage til den Tid, da man overhovedet begyndte at hævde disse Fiskeriprivilegier, og derfor er det paa Tide, at vi nu gør et alvorligt Arbejde for at faa dem afskaffet.

Skønt der foreligger en overordentlig rig Litteratur med Hensyn til disse Aalegaarde og andre Fiskeriprivilegier, er det maaske lidt vanskeligt at finde den egentlige historiske Oprindelse til disse Privilegiers Tilblivelse, men saa vidt jeg har fundet ud af det, er det gaaet til paa den Maade, at de, der oprindeligt har bemægtiget sig Danmarks Jord, ogsaa efterhaanden har søgt at bemægtige sig Havet i Kraft af den stærkeres Ret. Denne Ret har de ganske vist i Tidernes Løb paa forskellig Maade søgt at faa fæstnet og anerkendt saaledes, at de kunde være i uanfægtet Besiddelse deraf, men den er efter min Mening aldrig blevet rigtig anerkendt. Det længste tilbage, man vist kan følge Bestræbelserne for at hævde disse Privilegier som tilkommende Grundejerne, er vel til de gamle Haandfæstninger, den Gang Adelen, Datidens regerende Stand, tvang Kongerne til under Trusel om ellers ikke at ville vælge dem til Konger at underskrive Haandfæstninger, hvorved der tilsikredes Adelen Fiskerirettigheder. Senere er Rettighederne yderligere blevet udvidet og sikret, men jeg hævder, at de alligevel ikke er blevet lovfæstet paa en